

عنوان مقاله:

ساختارگرایی و علوم تجربی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

معصومه ملک زاده - دانشجوی دانشگاه فرهنگیان پردیس علامه طباطبایی استان آ.غ

خلاصه مقاله:

هدف از این مقاله ضرورت آشنایی دانشجو معلمان با نظریه ساختارگرایی می باشد که با استفاده از روش کتابخانه ای اقدام به تهیه و گردآوری این مقاله گشته ایم و هم چنین از مقالات و سایت های معتبر نیز در این موضوع کمک گرفته ایم. ساخت گرایی (Constructivism) ، یکی از نظریه های برگرفته از نهضت فلسفی- اجتماعی پست مدرنیسم در قرن بیستم است که شامل شاخه های روانشناسی، ریاضیات، هنر، و آموزش، امور تربیتی و تجربی می شود؛ که این نظریه بر روانشناسی تجربی بیشتر تأثیر گذار بوده است. ساختار گرایی الگویی است که به قصد توصیف یادگیری ایجاد شده است و بر اساس این دیدگاه، دانش توسط فرد و از طریق تعامل وی با محیط، بنا می شود و عبارت دیگر سازنده گرایی نظریه ای است در خصوص این که چگونه یادگیرنده بنحوی بی همتا دانش را از تجربه بنا می کند. رشد سریع و پیشرفت چشمگیر علم و دانش انسانی در سالهای اخیر، انسان امروزی را نیازمند روش ها و سیستم های نوین آموزشی برای گسترش آگاهی و همراهی با علم روز ساخته است. برای پاسخگویی به این نیاز اساسی، نظریه ساخت گرایی دیدگاه جدیدی را در زمینه آموزش مطرح می کند که جایگزین مناسبی برای سیستم سنتی به نظر می رسد. همان طور که می بینیم در آخر مقاله به این نتیجه می رسیم که دانش آموزان در هنگامی که فرایند یادگیری فعال باشد بهتر یاد می گیرند

کلمات کلیدی:

ساختارگرایی، سیستم های نوین آموزشی، روانشناسی تجربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/546777>

